

[Poul Møller.]

Denne arbejdskraftreserve kan kun frigøres, hvis regeringen går ind for vore forslag om en friere og smidigere jordlovgivning med hensyn til samdrift, sammenlægning og sameje samt med hensyn til nedlægning af de dårligste brug, hvor ejerne begærer det.

Vor jordpolitik må naturligvis ikke tabe det nationale af syne. Presset på de rekreative områder vil blive større, uanset hvordan det går med markedsdannelsen. Og nu, da regeringen må erkende, at dens forslag om bosætningspligt og forkøbsret er underkendt af vælgerne, bør den gå ind på vor tanke om en skærpelse af den gældende lov, så der kræves to års ophold her i landet for at kunne købe dansk jordejendom uden statens tilladelse. Jeg kan ikke indse, hvilke interesser og synspunkter der ligger bag regeringens modstand mod gennemførelse af en sådan skærpelse.

Ved at ophæve grundstigningsskylden, ved at ændre byggezoner, så mere jord udbydes, ved en omfattende landsplanlægning og ved en tilstræbt formindskelse af efterspørgslen efter jord i de dyreste områder, gennem en mere afbalanceret landsudvikling og en gennemtænkt trafikplanlægning vil vi tilvejebringe de vigtigste forudsætninger for at kunne påbegynde en ny bygge- og boligpolitik.

Jeg har lagt mærke til, at løsningen af boligproblemerne nu er det, statsministeren tillægger størst betydning. I foråret var den store opgave for vor generation løsningen af jordproblemerne; den er nu blevet reduceret til en mere beskeden plads. I sommer — den 4. august — var det kildeskatten, der skulle præge samlingen. Den prægede i hvert fald ikke åbningstalen. Men nu er det altså boligproblemet, og det lader sig høre. Det er på høje tid.

Vi ser meget gerne og medvirker meget gerne til en ændret indstilling hos regeringspartierne med hensyn til fremme af boligopsparring. Hidtil har vi ikke i de folketingsudvalg, der beskæftiger sig med opsparingsproblemerne, mødt nogen særlig velvilje for vore forslag, som vi senest fremkom med i fjor, da socialdemokratiet gennemtvang den fortvivlede opsparingsordning, som man nu heldigvis vil forlade. Men en om-

vendt synder er jo som bekendt meget værd, og derfor hilser vi altså dette med glæde. Boligministeren har siden uddybet statsministerens kryptiske bemærkninger også på dette område. Han har sagt i sin tale i Forum, at de, der har præsteret en opsparring, skal have fortrinsret til nye lejligheder, og det synes jeg er udmærket. Men det er vist også det, der er tilfældet i dag, at de, der har penge, og de, der har en kapital, kan få en lejlighed. Jeg tror derfor, der må gøres mere for at få boligopsparringen forøget, f. eks. ved at sidestille denne opsparring med den, der finder sted på kapitalbindingskonti o. lign., altså gøre den skattefri, som vi har foreslået allerede i de skatteforslag, vi fremlagde sammen med venstre før sidste valg. Den højterede boligminister er imidlertid inde på, at denne opsparring samtidig skal virke på den måde, at de, der har sparet op, skal afskæres fra at få en billig lejlighed. Hvis det virkelig er tilfældet, tror jeg, man lægger gift for boligopsparringen, og så er det tillige et kraftigt vidnesbyrd om, at heller ikke på dette område har regeringen lært noget som helst.

Statsministeren sagde, at regeringen vil påbegynde en afvikling af byggerestriktionerne for at billigøre byggeriet. Det lød så tiltalende, at jeg næsten ikke turde tro på det. Men boligministerens tale i Forum giver da også et helt andet indtryk, nemlig at man vil bevare restriktionerne for at billigøre byggeriet, således at man ikke længere vil give byggetilladelser til det dyrere byggeri, men kun til det billigere. Men det kræver byggetilladelse efter Forumtalen. Boligministeren udtalte sig så lidt som statsministeren om, hvad der skal forstås ved dyrt og billigt byggeri, men restriktionsafvikling var der ikke tale om i boligministerens Forumtale. Nu ved man naturligvis ikke, hvem af de to ministre der har ret; det kan være, der skal nogle kongelige anordninger til, før vi finder ud af det. Så vidt jeg umiddelbart kan skønne, kræver det system, som boligministeren har talt om, at man fortsat skal have tilladelse af boligministeren til at igangsætte byggeri, og at man kun kan forvente denne, hvis en nøjere granskning af projektet i boligministeriet sandsynliggør